॥तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालंभते। क्ष्रत्रायं राज्जन्यम्। मुरुद्धो वैश्यम्। तपंसे शूद्रम्। तमंसे तस्करम्। नारंकाय वीर्हणम्। पाप्मनें क्रीबम्। आक्रयायांयोगूम्। कामांय पुश्र्श्वलूम्। अतिकृष्टाय मागधम्॥१॥

गीतायं सूतम्। नृत्तायं शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नृर्मायं रेभम्। निरेष्ठाये भीमलम्। हसाय कारिम्। आन्नदायं स्त्रीष्खम्। प्रमुदं कुमारीपुत्रम्। मेधाये रथकारम्। धैर्याय तक्षाणम्॥२॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपायं मणिकारम्। शुभे वपम्। शर्व्याया इषुकारम्। हेत्यै धंन्वकारम्। कर्मणे ज्याकारम्। दिष्टायं रञ्जसर्गम्। मृत्यंवे मृग्युम्। अन्तंकाय श्वनितम्॥३॥

सुन्धयं जारम्। गृहायोपपतिम्। निर्ऋत्ये परिवित्तम्।

आर्त्ये परिविविदानम्। अराध्ये दिधिषूपतिम्। प्वित्रांय भिषजम्। प्रज्ञानांय नक्षत्रदुर्शम्। निष्कृत्ये पेशस्कारीम्। बलांयोपदाम्। वर्णायानूरुधम्॥४॥

न्दीभ्यंः पौञ्जिष्टम्। ऋक्षीकाँभ्यो नैषांदम्। पुरुष्व्याघ्रायं दुर्मदम्। प्रयुद्ध उन्मत्तम्। गृन्धर्वापस्राभ्यो व्रात्यम्। सप्देवजनेभ्योऽप्रंतिपदम्। अवैभ्यः कित्वम्। इर्यतांया अकितवम्। पिशाचेभ्यो बिदलकारम्। यातुधानैभ्यः कण्टककारम्॥५॥

उथ्मादेभ्यः कुज्जम्। प्रमुदे वामनम्। द्वाभ्यः स्रामम्। स्वप्नायान्थम्। अधंर्माय बधिरम्। संज्ञानाय स्मरकारीम्। प्रकामोद्यायोपसदम्। आशिक्षायै प्रश्चिनम्। उपशिक्षायां अभिप्रश्चिनम्। मुर्यादाये प्रश्चविवाकम्॥६॥

ऋत्यै स्तेनहंदयम्। वैरंहत्याय् पिशुंनम्। विवित्त्यै क्ष्रतारम्ं। औपंद्रष्टाय सङ्ग्रहीतारम्। बलायानुचरम्। भूम्ने पंरिष्कुन्दम्। प्रियायं प्रियवादिनम्। अरिष्ट्या अश्वसादम्। मेधांय वासः पल्पूलीम्। प्रकामायं रजियत्रीम्॥७॥

भायै दार्वाहारम्। प्रभायां आग्नेन्धम्। नाकंस्य

पृष्ठायांभिषेक्तारम्। ब्रध्नस्यं विष्टपांय पात्रनिर्णेगम्। देवलोकायं पेशितारम्। मनुष्यलोकायं प्रकरितारम्। सर्वेभ्यो लोकेभ्यं उपसेक्तारम्। अवंत्ये वधायोपमन्थितारम्। सुवर्गायं लोकायं भागद्घम्। वर्षिष्ठाय नाकांय परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। ज्वायांश्वपम्। पृष्टौं गोपालम्। तेजंसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरांयै कीनाशम्। कीलालांय सुराकारम्। भद्रायं गृहुपम्। श्रेयंसे वित्तधम्। अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधांय निस्रम्। शोकांयाभिस्रम्। उत्कूलविकूलाभ्यांत्रिस्थिनम्। योगांय योक्तारम्। क्षेमांय विमोक्तारम्। वपुषे मानस्कृतम्। शीलांयाञ्जनीकारम्। निर्ऋत्ये कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

यम्यै यम्सूम्। अर्थर्वभ्योऽवंतोकाम्। संवृथ्स्रायं पर्यारिणीम्। परिवृथ्स्रायाविजाताम्। इदावृथ्स्रायापस्कद्वंरीम् इद्वथ्स्रायातीत्वंवरीम्। वृथ्स्राय विजर्जराम्। सर्वन्थ्स्राय पर्तिक्रीम्। वनाय वन्पम्। अन्यतोरण्याय दाव्पम्॥११॥ सरौभ्यो धैवरम्। वेशन्ताभ्यो दाशम्। उपस्थावंरीभ्यो बैन्दम्। नुष्टुलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय मार्गारम्। तीर्थेभ्यं आन्दम्। विषंमेभ्यो मैनालम्। स्वनैभ्यः पर्णकम्। गृहौभ्यः किरातम्। सानुभ्यो जम्भंकम्। पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्काया ऋतुलम्। घोषाय भषम्। अन्ताय बहुवादिनम्। अनन्ताय मूकम्। महंसे वीणावादम्। क्रोशांय तूणव्धमम्। आऋन्दार्य दुन्दुभ्याघातम्। अवुरुस्पुरार्य शङ्खध्मम्। ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यंश्चर्मम्णम्॥१३॥ बीभथ्सायै पौल्कसम्। भूत्यै जागरणम्। अभूत्यै स्वपनम्। तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वैभ्यो देवेभ्यः सिध्मलम्। पृश्चाद्दोषायं ग्लावम्। ऋत्यै जनवादिनम्। व्यृंस्चा अपगल्भम्। स॰शरायं प्रच्छिदम्ं॥१४॥ हसाय पु श्रुश्रूमा लंभते। वीणावादङ्गणंकङ्गीतायं। यादंसे शाबुल्याम्। नुर्मायं भद्रवृतीम्। तूणुवध्मं ग्रामण्यं पाणिसङ्घातन्नृत्तायं। मोदांयानुक्रोशंकम्। आनुन्दायं तलुवम्॥१५॥

अक्षराजायं कित्वम्। कृतायं सभाविनम्। त्रेतांया आदिनवद्र्शम्। द्वापरायं बिहुः सदम्। कलंये सभास्थाणुम्। दुष्कृतायं चरकांचार्यम्। अध्वंने ब्रह्मचारिणम्। पिशाचेभ्यः सैलगम्। पिपासायें गोव्यच्छम्। निर्ऋत्ये गोघातम्। क्षुधे गोविकर्तम्। क्षुचूष्णाभ्यान्तम्। यो गां विकृन्तंन्तं मार्सं भिक्षंमाण उपतिष्ठते॥१६॥

भूम्ये पीठस्पिणमा लंभते। अग्नयेऽर्स्सलम्। वायवे चाण्डालम्। अन्तरिक्षाय वर्शन्तिनम्। दिवे खंलतिम्। सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमंसे मिर्मिरम्। नक्षंत्रेभ्यः किलासम्। अहे शुक्रं पिङ्गलम्। रात्रिये कृष्णं पिङ्गाक्षम्॥१७॥ वाचे पुरुषमा लंभते। प्राणमंपानच्याँनमुंदानर संमानन्तान् वायवे। सूर्याय चक्षुरा लंभते। मनंश्चन्द्रमंसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्। प्रजापंतये पुरुषम्॥१८॥

अथैतानरूपेभ्य आलंभते। अतिंहस्वमितदीर्घम्। अतिकृष्यमत्यश्रेसलम्। अतिंशुक्रुमितिंकृष्णम्। अतिंश्रक्षण्-मितिलोमशम्। अतिंकिरिट्मितिंदन्तुरम्। अतिंमिर्मिर्मितेमेमिष आशायै जामिम्। प्रतीक्षायैं कुमारीम्॥१९॥ ब्रह्मणे गीताय श्रमांय स्न्यये न्दीभ्यं उथ्सादेभ्य ऋत्यै भाया अर्मेभ्यो मृन्यवे युम्यै दर्शदश् सरोभ्यो द्वादंश प्रतिश्रुत्काये बीभ्थ्सायै दर्शदश् हसाय सप्ताक्षंराजाय त्रयोदश् भूम्यै दर्श वाचे षडथ् नवैकान्नविर्शितः॥१९॥

ब्रह्मणे युम्यै नवंदश॥१९॥ ब्रह्मणे कुमारीम्॥

हरिः ओम्॥ ॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः॥

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/